

Sâmbătă, 22 August, 2026

Sf. Mc. Agatonic și cei împreună cu el

1 Corinteni 1

²⁶ Fiindcă uitați-vă la chemarea voastră, fraților: că nu mulți sunt înțelepți după trup¹, nu mulți sunt puternici, nu mulți sunt de neam bun²;

²⁷ dar tocmai pe cele bune ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să-i dea de rușine pe cei înțelepți; și tocmai pe cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să-i dea de rușine pe cei tari;

²⁸ și tocmai pe cele de neam de jos ale lumii, pe cele disprețuite le-a ales Dumnezeu; pe cele ce nu sunt, ca să le facă de nimic³ pe cele ce sunt,

²⁹ așa ca nici un trup să nu se laude în fața lui Dumnezeu.

³⁰ Din El dar sunteți voi întru Hristos Iisus, Cel ce de la Dumnezeu S'a făcut pentru noi înțelepciune, dreptate și sfințire și răscumpărare,

¹ = Înțelepți în planul și la nivelul omenesc.

² Nobili prin naștere (ironii menite să invite la modestie).

³ Literal: să le abolească; să le anuleze puterea activă.

³¹ pentru ca, după cum este scris, cel ce se laudă, în Domnul să se laude.

1 Corinteni 2

¹ Și când am venit la voi, fraților, nu cu greutatea⁴ cuvântului sau a înțelepciunii am venit eu să vă vestesc taina lui Dumnezeu.

² Că n'am socotit ca'ntre voi să știu altceva decât pe Iisus Hristos; și pe Acesta, răstignit...

³ Și'ntru slăbiciune și cu frică și cu mare cutremur⁵ am fost la voi.

⁴ Și cuvântul meu și propovăduirea mea nu stăteau în cuvântări de'nduplicare⁶ ale înțelepciunii omenesti, ci în arătarea Duhului și a puterii⁷,

⁵ pentru ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor,

⁴ Literal: superioritatea; autoritatea; prestigiul.

⁵ „Cu frică și cu cutremur”, expresie vechitestamentară: respect și responsabilitate față de Dumnezeu și de cele sfinte.

⁶ Discursuri convingătoare prin măiestria retorică.

⁷ = Minunile care au însoțit predica lui Pavel.

Matei 20

²⁹ Și ieșind ei din Ierihon, mulțime mare venea în urma Lui.

³⁰ Și iată doi orbi care ședeau lângă drum, auzind că trece Iisus au strigat, zicând: „Miluiește-ne, Doamne, Fiul lui David!”

³¹ Dar mulțimea îi certa, ca să tacă; ei însă și mai tare strigau, zicând: „Miluiește-ne, Doamne, Fiul lui David!”

³² Și Iisus, oprindu-Se, i-a chemat și le-a zis: „Ce voiți să vă fac?”

³³ Ei i-au zis: „Doamne, să se deschidă ochii noștri!”

³⁴ Și făcându-I-Se milă, Iisus S'a atins de ochii lor și ei îndată au văzut și I-au urmat Lui.⁸



Doi orbi din Ierihon strigă, și Domnul le dă înapoi vederea. Dar oare numai acești orbi erau în locurile acelea? Firește că nu. Dar de ce numai aceștia au primit vederea, iar ceilalți nu? Fiindcă n-au strigat; și n-au strigat fiindcă n-aveau nădejde; iar nădejde n-aveau fiindcă nu plăceau lui Dumnezeu, iar lui Dumnezeu nu-I plăceau fiindcă erau puțin credincioși. Omul la care vine credința adevărată începe din aceeași clipă să placă lui Dumnezeu; plăcând lui Dumnezeu, începe să capete nădejde; iar din toate acestea se zămislește rugăciunea, care atrage tot ajutorul de sus. Unora ca acestora li se împlinesc întotdeauna cererile; însă și ei știu cum să ceară și știu ce se cuvine să ceară, pricep măsura cuviincioasă și păstrează statornicia răbdătoare în rugăciune. Toate acestea sunt neapărat trebuincioase pentru reușită; altminteri, rugăciunea în sine are aripile slabe.⁹

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.